

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-395/10) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2007/2/EG — Miljöpolitik — Infrastruktur för rumslig information — Utbyte och uppdatering av uppgifter i elektroniskt format — Underlåtelse att vidta nationella införlivandeåtgärder)

(2011/C 103/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro och V. Peere)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och S. Menez)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtelse att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, s. 1)

Domslut

1. Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.
2. Republiken Frankrike förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 274, 9.10.2010.

Överklagande ingett den 29 januari 2010 av Antoni Tomasz Uznański av det beslut som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 27 november 2009 i mål T-348/09, Uznański mot Polen

(Mål C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Antoni Tomasz Uznański (ombud: A. Nowak, advokat)

Övrig part i målet: Republiken Polen

Domstolen (sjunde avdelningen) har i beslut av den 19 november 2010 ogillat överklagandet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23 december 2010 — Waldemar Hudzinski mot Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Mål C-611/10)

(2011/C 103/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Waldemar Hudzinski

Motpart: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Tolkningsfråga

Ska artikel 14a.1 a i förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den medlemsstat, som enligt denna bestämmelse inte är behörig, får bevilja en på dess territorium tillfälligt verksam arbetstagare en familjeförmån enligt sin nationella lagstiftning trots att varken arbetstagaren eller ens hans barn bor eller stadigvarande vistas i den icke behöriga medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda och deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i ändrad lydelse.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23 december 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak mot Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Mål C-612/10)

(2011/C 103/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jaroslaw Wawrzyniak

Motpart: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 14.1 a i förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas så, att en medlemsstat som inte är behörig enligt förordningen, till vilken en arbetstagare utsänds och i vilken arbetstagarens barn inte är bosatta, i vart fall inte är behörig att bevilja den utsända arbetstagaren familjeförmåner när utsändandet till nämnda medlemsstat inte leder till en rättsförlust för arbetstagaren?

2. För det fall denna fråga ska besvaras nekande:

Ska artikel 14.1 a i förordning nr 1408/71 tolkas så att den medlemsstat som inte är behörig till vilken en arbetstagare har utsänts, i vart fall endast är behörig att bevilja familjeförmåner om det har fastställts att arbetstagaren saknar rätt till jämförbara familjeförmåner i den andra medlemsstaten?

3. För det fall också denna fråga ska besvaras nekande:

Utgör gemenskaps- eller unionsrättsliga bestämmelser hinder för en nationell lagbestämmelse som 65 § 1 första meningen nr 2 EStG jämförd med 65 § 2 EStG, enligt vilken det inte föreligger en rätt till familjeförmåner när motsvarande förmåner betalas ut i utlandet eller skulle betalas ut om en begäran härom framställdes?

4. För det fall denna fråga ska besvaras jakande:

Hur ska den kumulation som uppstår på detta sätt av rättigheten i den behöriga staten, vilken också är den medlemsstat i vilken barnen är bosatta, och rättigheten i den stat som inte är behörig, i vilken barnen saknar bosättning, lösas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i ändrad och uppdaterad lydelse.

Talan väckt den 29 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-625/10)

(2011/C 103/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt

— artikel 6.3 i och bilaga II till direktiv 91/440/EEG i ändrad lydelse ⁽¹⁾ och artikel 14.2 i direktiv 2001/14/EG ⁽²⁾,

— artikel 6.2–6.5 i direktiv 2001/14/EG, och

— artikel 11 i direktiv 2001/14/EG

genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra det första järnvägspaketet, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat två grunder till stöd för sin talan.

För det första har svaranden inte iakttagit alla de skyldigheter som följer av första järnvägspaketet. Enligt dessa krävs att de enheter som bedriver järnvägstrafik (i Frankrike SNCF) avskiljs från dem som har i uppdrag att förvalta infrastrukturen (i Frankrike RFF). Vidare krävs det att de så kallade "nödvändiga" uppgifterna tilldelning av järnvägskapacitet, uttag av infrastrukturavgifter och beviljandet av tillstånd sköts av oberoende organ. SNCF har emellertid ansvaret för vissa nödvändiga uppgifter när det gäller tilldelningen av tåglägen, uppgifter som utförs av avdelningen Direction des Circulations Ferroviaires (DCF). Denna specialiserade avdelning är inte fristående från SNCF, vare sig i rättsligt hänseende eller vad gäller organisation och personal.

För det andra har, enligt kommissionen, kraven i direktiv 2001/14/EG om verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande avseende systemet med avgifter för tillgång till järnvägsinfrastrukturen inte har införlivats på ett korrekt och fullständigt sätt genom de nationella bestämmelserna. Den franska lagstiftningen är också problematisk på grund av att det finns för få incitament att sänka kostnaderna för att tillhandahålla infrastruktur samt nivån på tillträdesavgifter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 237, s. 25; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 45)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, s. 29).